

се вземат деца, живущи при тежки битови условия, без родители, изоставени, на родители, които крадат, пиянстват и не чувствуват никакви задължения за възпитанието и образоването на своите деца... **Обучението на учениците-циганчета да се извършва в най-близкото училище до пансиона съвместно с българчетата.** Освен слетите паралелки, там където е невъзможно да се осъществи това, могат да се образуват **самостоятелни паралелки от циганчетата**, ако това не води към увеличаване на паралелките и щата. По преценка на Изпълкома на окръжния народен съвет, там където има всички условия, може да се организира училище-интернат (Пак там: л. 10).

В края на месеца от СГНС, отдел „Просвета“, излиза писмо до председателя на РНС – Димитровски (и вероятно не само до него), в което се съобщава, че „през учебната 1961/62 г. се откриват училища-интернати и пансиони за подлежащите на задължително обучение деца-циганчета. В района Ви следва да се организира 1 пансион от 3 групи с 90 деца“ (Пак там: л. 18).

Изключително важно е, че тези указания идват само две години след издаването на Заповед №I – 206 на Министерството на просветата и културата от 14.01.1959 г., която би трябвало да е водещата при вземането на решения за местната политика в областта на образоването.²⁸

Относно изпълнението на Постановление №258 от 17.XII 1958 г. на МС за уреждане на въпросите с циганското население в България Нареждам: 1. ... да разкриват ежегодно нови детски градини в кварталите с циганското население. 2. ... да вземат необходимите мерки за прибиране и задържане на всички подлежащи на задължително обучение циганчета в училищата... От началото на 1959/60 учебна го-

²⁸ Все още не съм открила Решение на Политбюро на ЦК на БКП от 23.08.1961 година. Възможно е в него да се дефинира нова политика към циганското население в областта на образоването – към отделяне на училища/паралелки само с ученици цигани. Но ако това е така, то е влязло в противоречие със Заповед №I – 206 на Министерството на просветата и културата от 1959 година.